

ת"פ 60474/12/12 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו אלמפלפל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 60474-12-12 מדינת ישראל נ' אבו אלמפלפל

ת"פ 5588-11-14 מדינת ישראל נ' אבו אלמפלפל

בפני
בעניין: כבוד הנשיא אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד אבו אלמפלפל

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב האישום בת"פ 5588-11-14 בעבירות של הסעת שישה או יותר שוהים שלא כדון, בכך שביום 2/4/12 בשעה 17:20 לערך הסיע בירושלים 6 שוהים בלתי חוקיים.

בנוסף, בת"פ 60474-12-12 הורשע הנאשם בניסיון הסעה שלא כדון ובפזיזות בכלי רכב, לאחר שטענותיו המשפטיות בין היתר בדבר אי תחולת דיני העונשין על המקרה הנדון בכתב האישום, נדחו.

הנאשם לא יחלק על עובדות כתב האישום.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 28/5/12 בשעה 09:00 לערך, במחסום אזעיים לכיוון ירושלים התבקש הנאשם על ידי שוטרת שעמדה במחסום לעצור בצד הדרך ולפתוח את תא המטען של רכבו. הנאשם סירב וטען כי המנעול אינו תקין.

בהמשך, בחיפוש ברכבו של הנאשם נתפס מוחמד אלגנידי, שוהה בלתי חוקי, בתוך תא המטען, אותו ביקש להעסיק בעבודות שיפוצים בביתו.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם נשוי ואב ל-3 ילדים, מתגורר בסילוואן ועובד מזה כשלוש שנים כעצמאי בתחום האינסטלציה.

הנאשם, בן בכור במשפחה המונה 3 ילדים, התייתם מאביו בגיל 5 ומאז, נדד בין בתי המשפחה המורחבת בשכונות שונות בירושלים ועבר מספר מסגרות לימוד.

על אף המעברים הרבים, השלים הנאשם 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה ובהמשך למד שנתיים נוספות לימודי פיזיקה באוניברסיטת בית לחם. במקביל ללימודיו עבד וסייע לאמו בפרנסת המשפחה. הנאשם לא סיים את לימודי התואר בפיזיקה עקב חששו כי יתקשה להתפרנס בתחום זה. בעזרת קרוב משפחה, למד את תחום האינסטלציה, בו הוא עוסק בשנים האחרונות.

הנאשם נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על ביצוע העבירות, הביע חרטה והסביר כי בשל קשיים כלכליים והצורך לסייע בפרנסת משפחתו המורחבת, החליט להסיע שוהים בלתי חוקיים כמקור לייצור פרנסה.

לדבריו בעת המעשה, לא שקל בשל גילו הצעיר את השלכות מעשיו ואת חומרתם.

מאבחון שנערך לנאשם במסגרת שירות המבחן נמצא כי הנאשם מתפקד באופן נורמטיבי וכי ביצוע העבירות אינו מאפיין את שגרת חייו.

בנסיבות הענין, ממליץ שירות המבחן להסתפק בהשתתף 250 שעות של"צ, מאסר מותנה וקנס.

טיעוני הצדדים

בטיעוניה לעונש התייחסה התביעה לנסיבות ביצוע העבירות ולסיכון הגלום במעשיו של הנאשם. כן התייחסה התביעה לכך שחקירת הנאשם במשטרה בגין העבירה שביצע בת"פ 5588-11-14 לא מנעה ממנו לשוב ולבצע תוך זמן קצר עבירה דומה נוספת.

בהפנותה לפסיקה רלבנטית טענה התביעה למתחמי ענישה הנעים בין 4 ל-12 חודשים בגין כל אישום ועתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בן 9-10 חודשים.

מנגד, ציין הסנגור את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, את הרקע המשפחתי שעמד ברקע לביצוע העבירות כמתואר בתסקיר, לאחריות שנטל ולעובדת היותו אדם נורמטיבי המנהל אורח חיים תקין ושומר חוק.

במסגרת דבריו לבית המשפט, סיפר הנאשם על הרקע לביצוע המעשים, ועל הנזק שעלול להיגרם לו אם יושת עליו מאסר מאחורי סורג ובריח.

בנסיבות הענין ונוכח שיקולי השיקום, עותר הסנגור לאימוץ חוות דעת שירות המבחן בדבר השתתף צו של"צ. לחילופין, וככל שיוחלט על השתתף מאסר, מבקש הסנגור כי זה יבוצע בדרך של עבודות שירות על מנת למנוע פגיעה אפשרית במשפחתו של הנאשם, אשר פרנסתה על כתפיו.

הנאשם ביצע עבירות שעניינן ניסיון הסעה שלא כדין, פזיזות בכלי רכב והסעת שב"ח בנסיבות מחמירות.

הערכים המוגנים בעבירות של הסעת שב"ח הינן זכותה של המדינה להגן על ריבונותה ולקבוע את זהות הבאים בשעריה. העבירה של פזיזות בכלי רכב נועדה להגן על שלום המשתמשים בדרך.

בעפ"ג (מחוזי-ים) 56821-03-15 עזמי אל טלאקה נ' מדינת ישראל, שניתן ביום 24/8/15, נאמרו הדברים הבאים:

"על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים עמדנו בהרחבה בפסקי-דין אחרים (ובין-השאר בעפ"ג 16815-05-15 אבו ליל נ' מדינת ישראל (30.6.15)), ואין לנו אלא לחזור פעם נוספת על הדברים. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של הסעת תושב זר שלא כדין, נקבעה ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (12.2.06). נפסק, כי על דרך העיקרון תישמר מדיניות הענישה המחמירה באשר לעבירות הנוגעות לכניסת שוהים בלתי חוקיים לישראל; אך הודגש, כי "אין בה באותה מדיניות כדי לפטור את בית המשפט מקביעת עונש בעניינו האינדיווידואלי של כל מי שהורשע בדין. אבן הבוחן העיקרית להבחין ולהבדיל בין הטלת מאסר בפועל לבין הימנעות מהטלת מאסר בפועל תיגזר מתכלית מדיניות הענישה ובנסיבותיו של כל מקרה וכל נאשם" (פסקה 32 לפסק-הדין, וראו גם פסקה 16).

בתי-המשפט נוהגים להטיל מאסרים בפועל של ממש בגין עבירות של הסעת תושבים זרים, ללא היתר, כאשר נסיבות ההסעה מצביעות על סיכון ביטחוני מוגבר, או על סיכון תעבורתי משמעותי; כמו מקרים שבהם מספר הנוסעים היה רב, כיוון ההסעה היה "מקו התפר" לתוך המדינה, ההסעה הייתה תמורת תשלום, לנאשם עבר פלילי בעבירות דומות או בעבירות חמורות, וגזירת-דין לאחר ניהול הוכחות מבלי שהנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם (ראו למשל: רע"פ 2210/11 באזין נ' מדינת ישראל (24.3.11); ורע"פ 2742/13 פהמי עיסא נ' מדינת ישראל (28.4.13)). בתי-המשפט אף גזרו עונשי מאסר בפועל על נאשמים נעדרי הרשעות קודמות, שהורשעו בהסעת מספר רב של שוהים בלתי חוקיים ללא היתר (רע"פ 7726/13 נסאסרה נ' מדינת ישראל (8.1.14); רע"פ 617/15 מונתאסר נ' מדינת ישראל (2.4.15); עפ"ג (י-ם) 54847-09-12 סלאימה נ' מדינת ישראל (8.11.12); עפ"ג (י-ם) 31978-05-13 אבו אלחלאווה נ' מדינת ישראל (25.6.13); ע"פ (י-ם) 37980-01-13 ואסם נ' מדינת ישראל (9.9.13); ות"פ (י-ם) 49845-01-14 מדינת ישראל נ' מונתאסר רשק (11.12.14)).

עם-זאת, לא מעטים המקרים שבהם בתי-המשפט הסתפקו בהטלת מאסרים לריצוי בעבודות שירות, בגין עבירות של הסעת מספר שוהים בלתי חוקיים, זאת בהתחשב בנסיבות הספציפיות, הן של העבירה והן של הנאשם (ראו למשל: עפ"ג 2593-06-10 מדינת ישראל נ' ג'מיל (17.6.10); עפ"ג 2195/10 מדינת ישראל נ' מחמוד אבו איסמעיל (16.9.10); עפ"ג (מרכז) 35429-10-11 עומר סמארה נ' מדינת ישראל (19.2.12); עפ"ג (מרכז) 56862-05-13 וגים נ' מדינת ישראל (18.8.13); עפ"ג 50-09-14 חג'אג' נ' מדינת ישראל (2.11.14); עפ"ג 36697-06-14 קיאען נ' מדינת ישראל (11.1.15); ועפ"ג (י-ם) 19255-06-14 מדינת ישראל נ' גודאת רשק (11.3.15)).

בפסק הדין האמור, אישר בית המשפט המחוזי מתחם ענישה בעבירה שעניינה הסעת שב"ח, הנע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר, בגין הסעת 4 נוסעי שב"ח לתוך שטחי ישראל. הנאשם באותו מקרה היה בעל עבר פלילי ישן בעבירה שאינה באותו ענין.

ברע"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.2.06) נקבע כי הגם שעל פי הלכת ח'טיב (רע"פ 5198/01 טלעת ח'טיב נ' מדינת ישראל), לפיה, הכלל הוא שראוי שייגזר עונש מאסר בפועל בגין עבירות של הלנת, העסקת או הסעת שוהה בלתי חוקי, הרי שיש לבחון כל מקרה לפי נסיבותיו הספציפיות של הנאשם העומד לדין:

"יש לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו, מצבו המשפחתי ועוד כיוצא-באלו נסיבות שלעניין. נסיבות אלו - ונסיבות דומות להן -אף שאין בהן, כשלעצמן, כדי לשלול הטלתו של מאסר בפועל, אפשר יביאו להקלה במשך תקופת המאסר, ובמקרים המתאימים יחייבו הטלתו של עונש קל יותר. מישקל רב יש ליתן, כמובן, לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין, ובייחוד נתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור. כך, למשל, פלוני שבעצימת עיניים הסיע אדם זר משיטחי האזור אל תוך ישראל, נוטל על עצמו סיכון רב שכן אין לו כל ערובה כי הנוסע אינו נושא עימו מיטען חבלה. פלוני יישפט אפוא לחומרה ומדיניות הענישה תיושם עליו במלואה."

ולענייננו, בת"פ 5588-11-14 הסיע הנאשם 6 שוהים בלתי חוקיים. מידת הפגיעה בערך המוגן הינה בינונית-גבוהה, נוכח מספר הנוסעים שהסיע. הנאשם נתפס בעת ביצוע המעשה בתוך שטחי מדינת ישראל, אך לא ידוע מכתב האישום האם כיוון הנסיעה היה לתוך שטחי ישראל או מחוצה להם.

אני סבור כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין 3 ל-6 חודשים מאסר שיכול כי ירוצו בדרך של עבודות שירות

בת"פ 60474-12-12 הורשע הנאשם בניסיון הסעה שלא כדין ובפזיזות בכלי רכב. הנאשם ניסה להכניס לתוך שטחי מדינת ישראל שוהה בלתי חוקי, אותו הסתיר בתא המטען ברכבו, תוך אמירת דבר שקר לשוטרת במחסום, על מנת להכשילה בגילוי הנוסע המוחבא ברכבו.

לטעמי מתחם הענישה בתיק זה נע בין 3 ל-6 חודשים מאסר שיכול כי ירוצו בדרך של עבודות שירות.

העונש המתאים

בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה כנה.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הסביר כי העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית והמחויבות הכבדה המוטלת על כתפיו, בפרנסת משפחתו לרבות אמו ואחיו. בהקשר זה צוין בתסקיר כי הנאשם התייתם בגיל צעיר וכי משלב מוקדם מחייו הוא מהווה עוגן ומקור לפרנסה עבור אמו ואחיו.

נתתי דעתי לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות (כ-19.5) ולהשתייכותו לקבוצת "הבגירים צעירים", אליה מתייחס בהרחבה פסק הדין ע"פ 7781/12 פלוני נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 25/6/13), שעניינו מדיניות הענישה הראויה בקבוצת גילאים זו:

"בכל הנוגע למדיניות הענישה, יצר המחוקק מבנה מדורג, שבו ככל שגילו של נאשם צעיר יותר, כך יהווה הדבר שיקול משמעותי יותר להעדפת שיקולי השיקום על פני שיקולי ההרתעה והגמול. כפי שיפורט להלן, מבנה מדורג זה הקבוע בחקיקה משקף את מציאות החיים, שבה לא ניתן לקבוע גבול דיכוטומי ומוחלט שלפניו אדם הוא קטין ולאחריו הוא בגיר..."

ייחסתי תשובות לכך שהעבירות בוצעו לפני 5.5 שנים ומאז ביצוען נישא הנאשם והוא אב ל-3 ילדים. מזה 3 שנים עובד הנאשם כעצמאי בתחום האינסטלציה. ממהלך חייו של הנאשם עד כה, נראה כי הנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית וכי מדובר באירועים שאינם מאפיינים את נוף חייו.

נוכח השיקולים שפורטו לעיל וכן חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות מבלי שנפתחו נגד הנאשם תיקים פליליים נוספים, ראיתי להסתפק בהשתת מאסר לתקופה לא ארוכה, בעבודות שירות.

בנסיבות הענין, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. **3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הממונה יקבע מועד לתחילת ריצוי העונש.**
2. **4 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום, אם יעבור משך תקופה זו עבירות של הסעת שב"ח.**
3. **6 חודשי מאסר, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום, אם יעבור משך תקופה זו עבירות של הסעת שב"ח בנסיבות מחמירות.**
4. **קנס כספי בסך ₪ 4,000 ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 11.4.18.**
היה והנאשם לא ישלם תשלום אחד במועדו תעמוד כל יתרת התשלומים לפירעון מיידי.
היה וקיים סכום פיקדון בקופת בית המשפט, יחולט הסכום לטובת הקנס.

היתרה אם תהיה כזו, תוחזר לנאשם בכפוף להוראות כל דין.

ניתן היום, 17 דצמבר 2017, בנוכחות הצדדים.